DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 14den AUGUSTUS, 1819. N. 33.

Gedrukt en Zaturdag' morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

SPAANSCH OFFICIEEL BERIGT VAN HET HERNEMEN VAN PORTO BELLO.

Uit de Caracas Courant van den 7den July 1819.

Officieele depeches van Don Alexander Hore, veldmaarschalk commandant en chef van de landengte van Panama, aan Don JuanSámana, onder koning van Nieuw Grenada.

Hoog Edele Heer!—Zoo als ik U vooruit gemeld heb, in myne depeche aan U. E. van den 10den April ll., welken ik over Tupica heb gezonden, is de expeditie onder den advanturier Sir Gregor M'Gregor op de kust geland, en heeft zonder wederstand bezit van de plaats genomen; daar de gouverneur van de zelve zulks verliet, acht uren, voor de vyand binnen kwam, zonder een enkeld mangedood of gewond te hebben.

Dadelyk na het ontvangen van dat verbazend nieuws, bekend met het belang van die plaats, welke aan den vyand het bezit van de geheele landengte verschafte, en hem gemeenschap met de vrybuiters (Picaroons) van de zuidzee verschafte, de nadeelen uit welke gemeenschap voortvloeiende, ik aan de overweging van U. E. overlaat, besloot ik alle de magt die ik kon te vereenigen, en de plaats op allen toeval aan te tasten. Inderdaad, riep ik het bataillon van Cataluña byeen, met eene magt van gecouleurde lieden, en een getal van blanke militaire, welke ik te zamen incorporeerde; 50 man artillerie, en ruim zoo veel meer van de schutters in het land; en na het fort Chagre versterkt, en eene battery aan de rivier van dien naam opgerigt te hebben, maakte ik my gereed den vyand met 500 man aantevallen. Ik kan U. E. geenzins de groote moeyelykheden voor oogen leggen, waarmede ik op mynen march te worstelen had, daar ik het grootste gedeelte van den weg overtrok, terwyl het water tot aan de dyen kwam, en het overige door moerassen, zelfs door de cavallerie ondoorgangbaar. Zoodra als ik binnen de vier of vyf mylen (leagues) van de plaats kwam, verdeelde ik myne troepen in twee divisien, eene onder bevel van den eersten bevelhebber van het bataillon Cataluña, Don Isidro de Diego, met 300 man, en de andere van 200 man, bevolen door den tweeden commandant van hetzelfde corps, Don Josef Santa Cruz. Deze laatste marcheerde aan myne linker vleugel, door verschrikkelyke gebergtens, met bevel om zyn vuur juist ten half vyf in den morgen van den 30sten te beginnen, den vyand zoo hy konde te verrassen, en zich meester te maken van al de uitgangen van het gouvernements huis, welke operatie my in staat stelde de battery en gebouwen van St. Jerome, te beheerschen, en met het geweer vuur het garnisoen van het gezegde fort, van hunne vensters te verdryven; hetzelve wist ik dat uit meer dan 200 Engelschen bestond. De andere colonne gecommandeerd door Don Isidro de Diego, die zich zelven by my voegde, was geposteerd op den weg die van Porto Bello naar Panama leid, met oogmerk, om by het eerste vuur van de divisie onder Santa Cruz voortterukken, ten einde de batteryen te bestormen.

Deze officier bevorens zyne instructie ontvangen hebbende, detacheerde, dadelyk na zyne aankomst op de plaats, een corps om de hoogten te bezetten, die het Fort St. Jago beheerschen, ten einde deszelfs garnisoen met musketvuur te harasseeren. De verschrikkelyke regens nevens de lengte en de slechtheid der wegen, die wy hadden overtetrekken, beletten St. Cruz die beweging op het bepaalde uur te beginnen; hy volvoerde het echter, ten 6 uren van den zelfden morgen met zoo vele dapperheid, dat weinige minuten hem genoegzaam was, om zich meester te maken van het gouvernements huis; de wacht en allen dien hy ontmoette over de kling doende springen, waaronder de schandelyke John Elias Lopez, die den tytel droeg van gouverneur van Carthagena, en gedelegeerde generaal der Unie, zyn secretaris, en twee Engelsche aides-de-camp van M'Gregor; deze laatste ontsnapte door zich uit een hoogvenster aan de waterkant te werpen, en ik kan U. E. verzekeren, dat hy de eenigste overgeblevene van zyne expeditie is. By het eerste vuur der colonne van Santa Cruz, marcheerde de andere, onder bevel van Diego, met de snelheid des bliksems, en in de best mogelyke order, om de battery te bestormen, doch de groote hindernissen tegen dit plan inziende, daar de vyand met schroot en uit klein geweer vuurde, beval ik dat de operatie zoude gestaakt worden, ten einde het leven myner brave lieden te redden, en plaatste troepen in iedere hoek der straten en aan de vensters, ten einde de vyanden met een levendig musket vuur te harasseeren, het welk zoo wel slaagde, dat in een half uur, het getal dooden en gewonden der Engelschen meer dan 60 bedroeg.

In dezen toestand, eischtte de commandant Don Isidro de Diego, den vyand op zich over te geven, waar op zy antwoordden, dat zy gereed waren zich overtegeven, mits hun de militaire honeurs werden toegestaan; doch by de ontvangst van dat berigt, het welk vergezeld was door twee Engelschen gedeputeerden, verklaarde ik hen openlyk, dat niet in staat zynde, hen in een ander licht, dan in dat van boosdoeners te beschouwen, ik geene capitulatie kon toestaan, dan dat zy zich onder discretie overgaven; dit werd na eenige moeite toegestaan, niet alleen wegens het fort St. Jerome, doch tevens dat van St. Jago. De uitslag waar van geweest is, de geheele eervolle wedergave van die plaats aan den magt van den souverein in denzelfden staat, waarin die verlaten was. De zeerovers hebben in onze magt meer dan 400 gevangenen gelaten, daar onder begrepen 60 officiers; meer dan 90 dooden en 60 gewonden, die in het hospitaal dezer plaats zyn gehuisvest. Er waren onder deze ellendigen (die allen Engelschen waren de opperhoofden, en officieren er onder gerekend) slechts een half dozyn Spaansche Amerikanen.

De vaartuigen van de expeditie, die in de baai ten anker waren, zoodra zy de garnisoenen der forten zagen defi'eeren, kapten hunne kabels en begunstigd door de noordewind maakten zy zeil, doch de batteryen vuurden zoo tydig op hen, dat zy genoegzame schade kregen, en zy waren weldra uit het gezicht.

De uitstekende voordeelen, uit dit gelukkig voorval voortvloeyende, heeft naauwelyks ons 60 dooden en gewonden gekost, zonder dat er eenig officier gewond is, ondanks den moed, die zy by die gelegenheid aan den dag legden.

[Hier noemt de schryver der depeche, de namen der officieren op, die zich in die affaire onderscheiden hebben, en beveelt dezelven aan.]

God beware U. E. vele jaren.

Hoofd kwartier Porto Bello, den 21sten Mei 1819. ALEXANDER HORE.

Londen, 11*den Mei.*—Berigten uit Kadix tot den 21sten en uit Madrid tot den 27sten April maken melding van eene vreemde byzonderheid, namelyk dat te Kadix op het onverwachtst eene order ontvangen was, ingevolge welke de troepen, die reeds aan boord gegaan waren, om naar Amerika te vertrekken, plotseling ontscheept zyn. Dit voorval had zeer vele opziens gebaard. Men schreef het toe aan den inhoud der depeches, onlangs door het fregat *Sabina* aangebragt.

Het fregat *Amphion*, dat onlangs uit Zuid-Amerika aangekomen is, heeft vele byzonderheden aangebragt, betrekkelyk den toestand der zaken aldaar. Terwyl het te Rio Janeiro lag, kwam aldaar de Amerikaansche oorlogssloep de *Ontario* van Valparaiso aan, en verwittigde den Britschen consul, gelyk het te voren Commodore *Bowles* op de Zilver-rivier gedaan had, dat lord *Cochrane* te Valparaiso zyne vlag aan boord van het op de Spanjaarden genomen fregat *Maria Isabella*, van 50 stukken, geheschen had. Dit schip was met 400 uitmuntende zee lieden, onder kapitein Foster, bemand. De admiraal had toen tien oorlogsvaartuigen, van verschillende groote, in den besten staat en wel bemand, onder zyn bevel; twee derzelve voerden 40 stukken. By eene byzondere boodschap had zyne lordschap een mondgesprek met den kapitein van de Ontario verzocht, en de vragen, door den lord aan dezen gedaan, deden duidelyk blyken, dat hy wenschte te weten, hoe veel geld er geladen was aan boord van de Engelsche koningschepen Andromache en Blossom alstoen aan de kust, en of dit geld ook behoorde aan de Spaansche regering of aan eenige van derzelver ambtenaren. De kapitein der Ontario was overtuigd, dat, zoo zyne lordschap volkomen bewys van dit laatste verkrygen kon, hy voornemens was de twee schepen te onderscheppen en het geld er uit te ligten. Zoodra commodore Bowles hier van berigt had, is hy terstond, met het fregat Creole, Kaap Horn rondgezeild. Aan boord van lord Cochranes eskader bevonden zich, naar men verneemt, 2 kapiteins, 40 luitenants en zeer vele matrozen, die alle Engelschen zyn.

Een der eerste gevolgen van lord Cochranes aankomst, schynt de ontruiming van Talcahuano, welk punt zy, na den slag van Maypo, te zyn, toos in Chili gehandhaafd hadden. Vier transportschepen zyn, onder bescherming van daartoe uitgeloopene gewapende vaartuigen, achter elkander te Callao aangekomen, na langs de kust de militaire posten en het geschut, dat nu ter verdediging van Peru noodzakelyk wordt, te hebben ingenomen. Van Talcahuano alleen, zyn 700 man en 84 stukken aangebragt.

Brussel den 5den Mei.—Voor eenigen tyd heeft men verzekerd, dat de Hertog van Wellington, hier ter stede een hôtel zoude hebben gesticht, en ten dien einde het hôtel van den Graaf van Audenaarden hebben willen koopen; alsmede dat de Hertog een landhuis op zyne gronden by Waterlo zoude hebben gebouwd, Het een schynt echter, zoo wel als het ander, geheel te zullen achterblyven.

Hanover, 7den Mei.—Den 1sten dezer heeft de overgave van het graafschap Spiegelberg, door den koninklyken Nederlandschen regeringsraad van Hoffmann, aan onzen commissaris, den hofraad Niemeyer, plaats gehad. Het is reeds bekend dat Z. M de koning der Nederlanden dit graafschap, het welk in vorigen tyd onder Hanover behoorde, aan Z. K. H. den prins-regent, voor het koningryk Hanover, verkocht heeft.

De overledene keizerin van Oostenryk —De volgende anecdotes van het laatste oogenblik ken dezer beminnelyke vrouw, zyn in de jongste berigten van Verona gegeven. Hare majesteit wenschtte achter een afzonderlyk alle de perzonen, die hare huishouding uitmaakten, te zien; zy sprak tot allen de taal der vriendelykheid en vertroosting, zy gaf eenigermate haar genoegen te kennen, dat de aartshertogin Beatrice, hare moeder, toevallig op eenen afstand was, van een toneel, dat zoo diep haar hart zoude getroffen hebben. "De weg tot het graf," zeide de stervende vorstin, "is die der waarheid—alle begocheling houdt op—er is daar geene vleyery—geene vorstelyke grootheid meer.—Het moet vergeten worden, dat ik keizerin en koningin ben geweest. Ik wensch, dat menig een, een eerenswaardig nadenken aan myne nagedachtenis zal wyden." Hare majesteit begeerde de dames te omhelzen, die zich het naast by haar bevonden. Het volgende waren de laatste woorden, die herinnerd kunnen worden:—Geluk bestaat in een goed geweten. Ik ontwaar dat zoete gevoel meer in den dood, dan op den throon. Vaartwel myne vrienden, myne kinderen! vaartwel!" Zy hield op te ademen.

Gouvernements Secretarie Curaçao den 11den Augustus 1819.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt, om verzonden te worden met de Nederlandsche brik Amsterdam, kapt. J. Blok, en dat dezelve op Vrydag den 27sten dezer, des morgens om 7 uren precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Kantoor Generaal te Curaçao den 13den Augustus 1819.

ADVERTISSEMENT.

HET land Vyf en Twintig á Dertig Duizend Klinkers benoodig hebbende, zoo worden die genen welke daarvan voorzien, en genegen zyn dezelven te verkoopen, verzocht zich ten spoedigste tot dat einde aan den Magazyn Meester, den Heere G. C. Muller, te adresseren.

De Raad Cont. Gen. ad-int. der Finantien,
C. L. VAN UYTRECHT.

DE administreerende Weesmeesteren, geven by deze kennis, dat zy ten blyke van hunne devoir aantewenden, de navolgende Missive aan de Debiteuren van de Weeskamer hebben geschreeven:

Weeskamer den 5den Augustus 1819.

" De Weesmeesteren, zyn ingevolge Resolutie " van den WelEdelen Achtbaaren Raad van " Politie dezes Eilands, gelast, om UEd te doen " aanzeggen, gelyk UEd aangezegd wordt, by " deze: om alle de Interessen van het Capitaal " door UEd terWeeskamer verschuldigd, in den " loop van dit jaar [van tyd tot tyd] te komen " voldoen, op dat met ultimo December aan- " staande, eene finale afrekening daarvan kan " geschieden.

" En verders, dat de betaling der Interessen " in het aanstaande jaar [1820] promptlyk alle " drie maanden [gelyk in de acte van Hypo- " theeck vermeld staat] zal moeten plaats heb- " ben en geschieden, om de Weeskamer daar- " door [zooveel mooglyk] in staat te stellen, " met derzelve Crediteuren behoorlyk te kun- " nen afreekenen.

" De Weesmeesteren, vertrouwen dierhalven, " dat aan deze aanzegging stiptlyk en volkomen- " lyk zal worden voldaan, ter voorkoming van " alle onaangename gevolgen, welke anderzints " niet kan worden genomen.

" Ik heb de eer met alle hoog achting te zyn,
" Namens de Weesmeesteren voornoemd,
" C. SPENCER.
" Boekhouder."

Fiscaals's Kantoor, den 13den Aug. 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken, het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

HEEDN morgen verlost myne geliefde huisvrouw A. G. HANSZ, zeer voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon.

Curaçao den 12den Augustus 1819.
W. RAVEN.

Den 6den Augustus 1819.

WORDT TE KOOP GEVRAAGT,

EEN Kok, die volkomen meester is van zyn ambacht; men zal eene goede prys er voor geven. Een proef van eenige dagen zal worden vereischt. Adres ter Drukkery dezer Courant.

Den 30sten July 1819.

TE HUUR,

Voor een of meer Jaren.

HET schoon en geryfelyk Huis gelegen op Scharlo, thans bewoond door den ondergeteekenden met deszelfs zeven Pakhuizen.— Voor verdere informatie gelief men zich by de Heeren James Smith en Zoon te vervoegen.

JOSEPH FOULKE.

Te Koop aan het Drukkery-Kantoor,

GEDRUKTE TARIFS VAN HET BOSTON SPEL.

For Sale at the Printing-Office.

Beautiful Embossed and Plain Cards—Blank Bills of Lading, ditto of Exchange, in Dutch, English and Spanish—ditto Prices Current—Tariffs of Import and Export Duties—Elegant Playing Cards—Black and Red Ink Powders.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

6.	golet N. S. del Carmen,	Monago,	Coro
9.	—— Morgen Star,	Grand Cour,	Jaquemel
	—— Diana,	Simon,	Coro
	—— Francisco de Paula,	de Pool,	Sp. kust
	—— Victoria,	Ugalde,	Puerto Cabello
11.	—— Venus,	Pietersz,	Maracaybo
12.	bark Koning David,	Born,	Porto Rico
13.	golet Alexandria,	Coolman,	Aruba
	—— Twee Vrienden,	de Graaf,	Sp. kust

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

6.	golet Vriendschap,	de Pool,	Maracaybo
7.	—— Elizabeth,	Gilbert,	ditto
9.	—— Coepy,	Crane,	ditto
	—— Victoria,	Ugalde,	Puerto Cabello
11.	bark Sally,	Luckert,	Spaansche kust
12.	golet N. S. del Carmen,	Monaga,	Coro
	—— Industry,	Santiago,	Rio de la Hache
	—— Dorothea,	de Hachet,	Maracaybo
	—— Jan Hendrik,	Danies,	Spaansche kust

Zaturdag ll. zynde de verjaardag van Hare Koninglyke Hoogheid Frederika Sophia Wilhelmina, Koninglyke Princesse van Pruissen, Princesse Weduwe van Zyne Doorluchtige Hoogheid Willem den V. Prins van Oranje en Nassau, Erfstadhouder der Vereenigde Nederlanden, &c. &c. &c. werden de gewoonelyke betuigingen van vreugde en eerbied by die gelegenheid in acht genomen.

Het eenige nieuws gedurende deze week, betrekkelyk de strydende partyen aan de Spaansche kust, is vervat in de volgende extracten van brieven uit Maracaybo:—

Extract uit eenen brief, gedateerd Maracaybo den 29sten July 1819.

" Betreffende het gene gy vermeldt wegens de insurgenten, kan ik U alleen zeggen, dat dit volk wenscht, alles te vernielen. De troepen van Z. C. M. hebben zich zeer in verlegenheid gevonden, zynde verslagen geworden door de anderen onder het bevel van Donato Perez, den 13den, 14den en 15den dezer maand, en die vervloekte kerel zou de stad binnen gekomen zyn, zoo hy geene orders van Bolivar had bekomen, om naar het koningryk Santa Fé te marcheeren, waar toe hy zyn weg rigtte met 200 man infanterie en twee esquadrons caval[illegible] maar maakten alle de genen, die nog van het hardnekkig gevecht waren overgebleven, af. Van het gevecht zyn gene byzonderheden bekend."

Een andere brief gedateerd den 30sten, zegt:

" De twee flecheras die hier gebouwd waren, zeilden laatstelyk naar Puerto Cabello. maar eene hevige storm ontmoetende. zonk de kleinste in zee, en de andere een gelyk lot vrezende, liep op strand op eene woeste plaats van de kust."

Het volgende berigt, van het regtgeding van een slaaf in een slaven geregtshof te Bog-Walk in Jamaika gehouden, is uit een Kingston papier getrokken, en zal zonder twyfel voor onze lezers belangryk zyn:—

Henry Marschall, behorende tot de plantagie Byndins schuldig bevonden van op zyn opzichter aangevallen te zyn, weigerende deszelfs bevelen te doen, en eene onbetamelyke en rebellische taal te hebben gevoerd, gevonnisd om voor zyn leven te worden getransporteerd.

Deze slaaf werd verdeedigd voor den Raad, en het schynt baarblykelyk, dat hy een gerucht had verspreid van eene negerin, die vergiftigd zynde door twee negers, tot dezelve behorende, op dit landgoed gestorven was. Daar hy over dit onderwerp door den Heer Steele, zyn opzichter, by deszelfs terugkomst van St. Ann des avonds van den 13den February ondervraagd werd, wierd hy geheel onbeschoft en weerbarstig, zeggende, hy gaf niets om hem, en dat hy doen wilde, zoo het hem geliefde. Deze hierop berigtte hem, dat hy in de yzers moest gaan.— Hy schreeuwde toen uit, " Zet me in de yzers, Neen gy en ik moeten eerst dezen avond sterven." De opzichter plaatste zich toen tusschen den gevangenen en de deur, en stelde er zich ruggelings tegen, om deszelfs ontsnapping te voorkomen. Henry greep hem dadelyk by den nek, en werd door den Hr. Steele alzoo aangegrepen, wien hy poogde neder te werpen; eene worsteling volgde hierop, welks geraas den Heer Thaw een boekverkoper in zyn hemd uit het bed deed komen, welke een van de gevangenen's handen greep, waarop deze uitriep: " Ha! goed voor U, dat de heer Thaw dezen nacht in huis is, zoo zy nimmer verwarring gezien hebben, in hun leven, zullen zy het nu zien dezen nacht te Byndloss." Hy wendde zich toen tot den heer Thaw, zeggende, dat hy beter had naar bed te gaan, en dat hy er geene boodschap mede had. De heer T. hernam, " V: naar bed gaan, en U laten om uwen opzter te vermoorden, gy deugt niet, neen gy et my eerst dooden." De heer T. hield hem g by de hand, en Henry zeide tegen den heerteele, dien hy vast hield, " sta, gy weet nietjet wien gy speelt." Deze daarop antwrdde, dat hy reden had hem bevorens te kenn. Zy wierpen hem toen verscheidene keerter aarde, doch hy bezat de sterkte, om vier vyf malen opteryzen. Er was intusschenweemaal om een anderen boekverkoper gezonn, den heer Gale, die eindelyk kwam, wann Henry zeide. " nu wil ik wel in de yzers an." Schoon hy nog tegenstand bood. De he Steele zond toen om een touw en kettin, en had dezelven door een gat aan het ontste gedeelte van de deur doen steken, vrezend dezelve te openen, op dat hy niet zoude ontvlgen of iemand tot zyn bystand komen. Tn hy het eerst de ketting zag, zeide hy, dat e eerste neger die de hand aan hem durfde lgen, hy dezen nacht zou doodslaan, zoo hielphem God, hy wilde het bloed doen stroome; en daar hy help, help riep, dat Byndlos negers helpen, en zien wat zy my doen! Hy was toen nog niet in verzekering, en de her Gale merkte op, dat er veel negers aan de eur waren, en den arbeid hadden verlaten. Zy pakten hem toemaals by de handen, die m. een touw waren gebonden, doch met grootemoeite, en deeden de boui en ketting aan zne voeten. Hy riep toen uit, dat zyne hande te styf gebonden waren, en hy water wilde ebben. Zyne handen werden dadelyk losgeraakt, en de heer Steele gaf hem water, opmerende, dat wat ook zyne oogmerken waren, ly niet kwaad tegen hem geneigd was. Daarby nu verzekerd was, werd de deur geopenen verscheidene negers, zoo mannen als vrouwen, in het huis gevonden, die bevolen werdn weg te gaan, maar daaraan niet spoedig voldoende, werden zy uitgedreven, en van de trppen gejaagd. Zulks was omtrent ten acht aren des avonds. Van het bovenste der trappen in het huis, werden omtrent vyftig negers gezien, die leven maakten, doch geen geweld deeden. De heer Steele echter riep uit juistevermoedens, om zyne wapenen, en zeide hen, dat hy den eersten die op kwam zou doodschieten, en dat, als zy niet aan hun werk gingen, hy onder hen zoude schieten. De molen was in werking, en zy moesten er by zyn, zoo zy den[illegible] niet ongebonden hadden. Zy zeiden niets, noch poogden nader te komen, doch gingen naar de kuipers winkel al pratende, maar men hoorde niet wat zy zeiden. De wapenen werden nu in orde gebragt. De negers wilden niet aan hun werk aan de molen dien avond gaan, noch tot laat in den volgenden morgen. Ten negen uren waren er alleen acht in plaats van dertig, en verscheiden niet aan het werk voor den volgenden dag Den volgenden morgen, wanneer zy op het punt stonden om Henry in het hok te zetten, betoonde zich zyn wyf zeer woedend, doch men verwaardigde zich niet op haar te letten. Henry tevens hield vol zeer weerbarstig te zyn, zelfs na dat hy in de boeyen zat, zeggende, " hy kwam niet van St. Domingo, hy was nimmer daar na toe gewandeld; hy was in dit oord gekomen met twee ketens en twee bouten aan, doch dat men meer moest nemen, om hem nu te houden, en dat het land moest omkeeren." Het blykt uit bewys stukken, dat hy opperkuiper was, en voor verscheidene jaren is beschouwd geworden, als de kostbaarste slaaf in de plantagie, en zoo voortging, tot dat hy met de preekers op Rosa Hill en andere plantagien bekend geraakte; en dit is de eerste reize niet, dat hy zoo handelde. Des nachts van den 15den gehoorzaamden verscheidene negers, daar behorende, zyn bevel. Zy zyn nu gehoorzamer dan zy bevorens zyn geweest.

Authentieke anecdote van den Hertog van Wellington.—Het volgende merkwaardig voorval bejegende den boven genoemden edelen Hertog, gedurende zyn bezoek te Hatfield House:—Een pachter, die zeer geplaagd werd door de jagers, die dwars door zyn koorn reeden, beval zyn schaapherder om alle de toegangen die op de wegen uitliepen, toe te steken en te sluiten. Het gebeurde dat de Hertog naar een van die toegangen reed, waarover de schaapherder stond te hangen; deze vroeg hem het gat voor hem te openen. De schaapherder weigerde het verzoek toetestemmen, en eischte van hem, dat hy rond zoude ryden, want hy mogt niet over zynen meester's koorn ryden. De Hertog reed daarom weg. Toen de man te huis kwam, vroeg hem zyn meester of hy de jagers had tegengehouden? " Wel ja meester," antwoordde de schaapherder, " dat heb ik gedaan, en niet alleen hen, maar tevens dien soldatenman, dien Bonaparte niet kon tegenhouden." De pachter nam de eerste gelegenheid waar, om aan Lady Salubury zyne verschoning te maken, wegens de lompheid van

zynen kneebt, en bevestigde, dat, als hy had geweten, dat de edele Hertog, dien dag had willen uitgaan, hy zyne toegangen niet toegemaakt zoude hebben, tevens verhalende, wat zyn knecht had gezegd, het welk aan den Hertog verhaald zynde, hem, zoo men verwachten kan, hartelyk deed lagchen.

Tegenwoordige bevolking van Europa.—Dezelve bevat op 154,450 vierkante geographische mylen, 177,221,600 inwoners, en bedraagt volgens de volksbeschryving, 53,195,600 oud Duitschers, 60.586,400 afstammelingen der Romeinen, 45,120,900 Slavoniers, 3,718,000, Caledoniers, 3,499.500 Tartaren en Bulgariers, 3 070,000 Maggars, 2,022,000 Grieken, 1,179,500 Joden, 1,760,400 Finlanders, 1,610,000 Cimmenianen, 622,000 Baskiers, 313,600 Zigeuners, 294,000 Arnauten, 313,600 Armeniers, 86,000 Malthezers, 8,000 Circassiers, 2,100 Samojeden.

En de geestelyke verdeeling houdt in: 2,100 Chamans, 1.179,500 Joden, 3,607 500 Mahomedanen, 172,452,500 Christenen, te weten: 98,229,100 Katholyken, 41,898.500 Protestanten, 31,636,900 Grieken, 224,000 Mennoniten, 189,000 Methodisten, 55,000 Unitarissen, 40,000 Kwakers, 40,000 Hernhutters.

Europa is staatkundig verdeeld in 78 onafhankelyke staten, hunne landmagt bedraagt in vredestyd 1,600,000 en in oorlogstyd 3,600,000 soldaten, en hunne zeemagt bevat 409 linie schepen, 38 schepen a 50 stukken, 348 fregatten, 1668 vaartuigen van minderen rang, bedragen in het geheel 2,463 zeilen met 60,750 stukken en 282,400 manschappen.

De gewone publieke ontvangsten worden geschat op 1,268,243,181 Guldens of 3,245,692,543 Franken.

Over de onwetenheid.—Onwetenheid is de grootste van alle kwalen, om dat het zelve strekking heeft van allen anderen kwaad te vermeerderen en te doen voortduren, door de mogelyke toenadering van alles goedste verhinderen. Deszelfs noodlottige invloed, maakt niet alleen de ziel ongeschikt tot pogingen voor deszelfs eigene bevryding, doch verwekt tevens eenen kwaadaardige tegenstand tegen alle poging om het menschdom te verlichten. De menschen beminnen, deze duisternis eerder dan het licht, daar het zelve den maatstaf des gevaars, verkleint den sluimer der domme werkeloosheid bevordert, en de droomen der dwaasheid verzoet.—Ja zoo volkomen strekt lang volharde onwetenheid, om de ziel tot verbetering ongeschikt te maken, dat het alleen in de eerste tydperken der levens is, dat het mogelyk zy, dat zy door geduldige voortgaande opvoeding tot eenige kennis gebragt worden. Het is te vergeefsch te pogen eenige goede zedelyke verandering, of toeneming in verstandige vermogens daartestellen, onder de volledige opgegroeide bevolking van eenige gemeente. Hunne karakters zyn bevestigd, hunne vermogens hebben opgehouden voortgaande, (volmaaktbaar) te zyn; de ryschikking hunner denkbeelden heeft alreeds den vorm, den indruk, de tint den kleur, en de strekking hunner vorige opvoeding verkregen; en kan geene nieuwigheid by hunne lange vooroordeelen, en ingeschrankte gewoontens dulden. Het is met U in de kindsheid voorwaar, dat de arbeid des leer meesters moet beginnen, want aan dezelve is in groote mate, het gelukkig slagen in verstandelyke en zedelyke vermogens verbonden.

"Hy (merkt Dr. Johnson op) die vrywillig in onwetenheid voort gaat, in onwetenheid wanneer hy kan onderwezen worden is schuldig aan alle misdaden en dwaasheid die uit de onwetenheid voortvloeien, even als hy die de nacht vuren van een vuurbaak uitblaast, met regt alle de onheilen van schipbreuk kunnen toegereekend worden, door de duisternis veroorzaakt."

Het is door de verspreiding van algemeen onderrigt alleen, dat de kennis in allen derzelver hoedanigheden kan vermeerderd worden; dat de denkbeelden, die nu alleen by gelegenheden voor de geslotene speculatien eeniger afgezonderde denkers, verschynen, medegedeeld kunnen worden, van verstand tot verstand, in sterkte zamengetrokken, en in vollen weerkaatzenden glans gebragt; zoo dat eene onafgebrokene keten van voortgaande beschaving, alle de verstandige gemoederen van eene verlichte gemeente zou kunnen vereenigen.

Saturday last being the anniversary of the birth of Her Royal Highness Frederika Sophia Wilhelmina, Princess Royal of Prussia, Dowager Princess of His Serene Highness William V. Prince of Oranje Nassau, Heriditary Stadtholder of the United Netherlands, &c. &c. &c. the customary manifestations of joy and respect were observed on the oscation.

The only intelligence received during the present week, relative to the operations of the contending parties on the Main, is contained in the following extracts of letters:

Extract of a letter, dated Maracaybo, 29th July, 1819.

"Respecting what you mention to me about the Insurgents, I can only say that these people wish to destroy every thing. The troops of H. C. M. near Cucuta have found themselves much embarrassed, having been defeated by those under the command of Donato Perez, on the 13th, 14th, and 15th of this month; and this cursed fellow would have entered the city if he had not received orders from Bolivar to march to the kingdom of Santa Fé, where he directed his course with 200 infantry and two squadrons of horse. Owing to this casualty they did not enter and make an end of all those who survived the obstinate action which took place, but of which the particulars are not yet known."

Another letter dated the 30th, says:—

"The two flecheras which were constructed here, sailed lately for Puerto Cabello, but encountering a severe gale the smallest one foundered at sea, and fearing a smilar accident to the other, she was run ashore on a desert part of the coast."

The following report of the trial of a slave, in a slave court held at Bog Walk, Jamaica, is copied from a Kingston paper, and may, perhaps, interest our Readers:—

Henry Marshall, belonging to Byndloss estate, found guilty of assaulting his Overseer, refusing to obey his orders, and using disorderly and rebellious language, and sentenced to be transported for life.

This Slave was defended by Counsel, and it appeared in evidence, that he had spread a report of a negro woman having been poisoned, who had died on the estate, by two other negroes belonging to the property. On being questioned on the subject by Mr. Steele, his Overseer, on his return from St. Ann's, on the night of the 15th February, he became quite insolent and abusive, saying he cared nothing about him, and that he would do as he liked. Upon which he was informed he would be put in the stocks. He then cried out, "Put me in the stocks!—No, you and me must dead this night first." The Overseer then placed himself between the prisoner and the door, and put his back to it to prevent his escape. Henry immediately collared him, and was collared by Mr. Steele, whom he attempted to throw down, and a scuffle ensued, the noise of which brought Mr. Thaw, a book-keeper, from his bed, in his shirt, who laid hold of one of the prisoner's hands, when he exclaimed, "ah! good for you that Mr. Thaw is in the house to-night, if they never saw trouble in their life, they should see it that night at Byndloss" He then addressed himself to Mr. Thaw, saying he had better go to bed, you have no business with it. Mr. T. replied, "what, go to bed, and leave you to kill your overseer, you rascal, no you must kill me first." Mr. T. still held him by the hand, and Henry said to Mr. Steele, whom he grasped, "Ah, you dont know who you are playing with," who replied, he had reason to know him before.—They then got him down several times, but he had strength to get up five or six times. Another book keeper was sent for twice Mr. Gale, who came at last, when Henry said, "now I will go into the stocks," though he still resisted.—Mr. Steele then sent for a rope and shackles, and had them put through a hole at the bottom of the door, being afraid to open it lest he should escape, or some come to his assistance. When he first saw the shackles, he said, "the first negro that dared to put his hand upon him, he would kill them dead that night, so help him God, he would make the blood run, and called out, help, helo, Byndloss negroes, come and help, and see what them do me." He was not then secured, and Mr. Gale observed, there were a great many negroes at the door, and that they had left the works. They then got his hands secured with the rope, but with great difficulty; and got the bar and shackles on his feet. He then called out his hands were tied too tight, and that he wanted water. His hands were immediately loosened, and Mr. Steele gave him water, observing, that whatever his intentions were, he was not badly inclined towards him. On his being secured, the door was opened, and several negroes male, and female, found in the house, who were ordered out, but, not readily complying, they were pushed out and turned down the steps. This was about eight o'clock at night. From the top of the steps into the house about fifty negroes were seen making a noise, but offering no violence. Mr. Steele, however, with just apprehensions, called for their arms, and told them the first that came up he would shoot; and if they did not go to their work, he would fire among them. The mill was about, and ought to be then, if they had not stopped it. They did not say any thing, nor attempt to come forward, but went to the cooper's shop, talking, but it was not heard what they said. The arms were then got in order. The negroes did not go to their work at the mill that night, nor until late next morning. At nine, there were only eight instead of thirty, and many not at work until the day after.—Next morning, when they were about to remove Henry into the stocks, his wife behaved very violently, but no notice was taken of her. Henry also continued to be very abusive, even after being in the stocks, saying, "he did not come from St. Domingo, he knew nothing of St. Domingo, he never walked there; he came to this country with two shackles and two padlocks on, but that it would take more to hold him now, and that the country must turn!" It appeared in evidence that he was head cooper, and had for many years been considered the most valuable slave on the property, and continued so, until he became entangled with the preachers on Rose Hall and other plantations; and this had not been the first time he acted in the same manner. On the night of the 15th, several of the negroes within hearing obeyed his call—They were now more obedient than they had been before.

Adam, to Tulloch estate; William, to Wallen's estate; Pattey, to J and P. Burnett, Esqrs; George, to F. J French Esq; and Ming, to Berwick estate; all found guilty of being incorrigible runaways, were also severally sentenced to be transported.

Cure for Superstition.—Miners are known to be a superstitious race. Their superstition, however, is sometimes made a pretext for idleness. There is a recipe for curing this species of the disorder. In some extensive mines in Wales the men frequently saw the Devil, and when once he had been seen, the men would work no more that day. The evil became serious for *Old Belzebub* repeated his visits so often, as if he had a design to injure the proprietor. That gentleman at last called his men together, and told them that the Devil never appeared to any body who had not deserved to be so terrified, and that as he was determined to keep no rogues about him, he was resolved to discharge the first man that saw the Devil again. The remedy was as efficient as if he had turned a stream of holy-water into the mines.

Prodigality.—The following striking anecdote of prodigality reduced to poverty and want, yet keeping up its character in the very hour of despair, is thus related by Mrs. Piozzi, in the first volume of her British Synonymy.—"Two gentlemen of Italy were walking leisurely up the Haymarket, some time in the year 1749, lamenting the fate of the famous Cuzzona, an actress who some time before had been in high vogue, but was then, as they heard, in a very pitiable situation. Let us go and visit her, said one of them; she lives but over the way. The other consented: and calling at the door, they were shewn up stairs, but found the faded beauty dull and spiritless, unable or unwilling to converse on any subject. How's this, cried one of her consolers, are you ill? or is it but low spirits chains your tongue so? Neither, answered she; 'tis hunger, I suppose; I ate nothing yesterday, and now' tis past 6 o'clock, and not one penny have I in the world to buy me any food. Come with us instantly to a tavern, we will treat you with the best roast fowls and port wine that London can produce. But I will have neither my dinner, nor the place of eating it, prescribed to me, replied Cuzzona, in a sharper tone, else I need never have wanted—For give me, cries the friend; do your own way, but eat in the name of God, and restore fainting nature. She thanked him then, and calling to her a friendly wretch who inhabited the same theatre of misery, gave him the guinea with which the visitor accompanied his last words; and run with this money, said she, to such a wine merchant, naming him; he is the only person that keeps good tokay by him; 'tis a guinea a bottle, mind you, to the boy—and bid the gentleman you buy it of give you a loaf into the bargain—he won't refuse. In half an hour, the lad returned with the tokay. But where, cries Cuzzona, is the loaf I spoke for?—The merchant would give me no loaf, replies the messenger—he drove me from the door, as asked me if I took him for a baker. Blockhead, exclaimed she, why I must have bread to my wine, you know, and I have not a penny to purchase any. Go beg me a loaf directly. The fellow returned once more, with a loaf in his hand, and a half penny, telling them the gentleman threw him three half pence, and laughed at his impudence. She gave her Mercury the half-penny, broke the bread into a wash-hand basin, that stood near, poured the tokay over it, and devoured the whole with eagerness.—This was, indeed, a heroine in profusion. Some active well-wishers procured her a benefit after this; she gained about 350l. it is said, and laid out two hundred of the money instantly in a shell cap.!"

SPANISH OFFICIAL ACCOUNT OF THE RECAPTURE OF PORTO BELLO.

From the Caracas Gazette of July 7, 1819.

Official despatch from Don Alexander Hore, field-marshal, commander-in-chief of the Isthmus of Panama, to Don Juan Sámano, viceking of New Granada.

Most Excellent Sir,—As I anticipated in my despatch to Y. E. of the 10th April ult. which I forwarded via Tupica, the expedition, under the adventurer Sir Gregor M'Gregor, landed on the coast, and without opposition, took possession of this place; the governor of the same Don Juan Van Herch having deserted it at least eight hours before the enemy came in, without having a single man killed or wounded.

Immediately on the receipt of this shocking intelligence, aware of the importance of this place, which yielded to the enemy the possession of the whole Isthmus, and afforded them communication with the Picaroons of the South Sea, the evils resulting from which circumstances I leave to the consideration of Y. E. I resolved to unite all the forces I could, and to attack the place at all hazard. In fact I called together the battalion of Cataluña, with a force composed of 160 free coloured men, an equal number of white militia, which I incorporated together, 50 artillery, and as many more of the shooters of the country; and after having reinforced Fort Chagre, and established a battery on the river of that name, I prepared to attack the enemy with 500 men. I cannot expound to Y. E. the great difficulties which I had to encounter on my march, as I crossed the greatest part of the road with the water up to the waist, and the remainder through mires, impassable even by the cavalry. As soon as I arrived within four or five leagues of the place, I divided my troops into two divisions, one under the command of the first commandant of the battalion of Cataluña, Don Isidro de Diego, with 300 men, and the other of 200 men, commanded by the next commandant of the same body, Don Josef Santa Cruz. This latter marched on my left, through dreadful mountains, with direction to open his fire exactly at half past four in the morning of the 30th, surprise the enemy if he could, and possess himself at all events of the government house, which operation enabled me to command the battery and building of St. Jerome, and with the musketry to dislodge from their windows the garrison of said fort, which I knew to consist of upwards of 200 Englishmen. The other column, commanded by Don Isidro de Diego, which joined itself to me, was posted on the road, which leads from Porto Bello to Panama, with the object of proceeding at the first fire of the division under Santa Cruz to assault the batteries; this officer having been previously instructed, immediately on his arrival at the place, detached a body to occupy the heights which command Fort St. Jago, in order to harass its garrison with musketry. The dreadful rains and the extent and badness of the roads which we had to traverse, prevented St. Cruz commencing his movement at the hour appointed; he executed it, however, at 6 o'clock the same morning, with so much bravery that a few minutes sufficed to make him master of the government house, putting to the sword the guard and every one he met there, including the infamous, John Elias Lopez, who was styled governor of Carthagena, and deligated general of the Union, his secretary and two English aides-de-camp of M'Gregor; this latter escaped by throwing himself from a high window on the beach, and I can assure Y. E. that he is the only one left of his expedition. At the first fire of the column of Santa Cruz, the other, commanded by Diego, marched with the swiftness of lightning, and in the best order possible, to assault the battery, but perceiving the great obstacles opposed to it, by the enemy firing with grape shot and musketry, I ordered the operation to be suspended, in order to save the lives of my brave men, and posted troops in every square of the streets and in the windows, to harass the enemy with a brisk fire of musketry, which so well succeeded, that in half an hour, the number of wounded and killed of the Englishmen exceeded 60.

In this conjuncture, the commandant Don Isidro de Diego summoned the enemy to surrender, to which they replied that they were ready to capitulate, provided they were granted the honors of war; but on the receipt of this information, which was accompanied by two English deputies, I openly declared to them, that not being able to view them in any other light but that of banditti, I could admit of no capitulation, but insisted upon their surrendering at discretion; this, after some difficulty they complied with, not only those at the fort of St. Jerome, but also those of St. Jago; the result of which has been the entire restitution of the place to the power of the sovereign, and with honor to our arms, and in the same state as when it was abandoned. The pirates have abandoned in our power upwards of 400 prisoners, including 60 officers, upwards of 90 killed and 60 wounded, who are lodged in the hospital of this place, there having been among the wretches (who where all Englishmen, including the chiefs and officers) but half a dozen of Spanish Americans.

The vessels of the expedition, which were anchored in the bay, as soon as they saw the garrisons of the fortresses defiled, cut their cables, and favored by the north wind, set sail, but the batteries so timely fired upon them, as to cause them sufficient damage, and they were soon out of sight.

The eminent advantages resulting from this happy event, have scarcely cost us 60 killed and wounded, without one officer hurt, in spite of the bravery which they displayed on this occasion.

(Here the writer of the despatch enumerates and recommends the officers who distinguished themselves in that affair.)

God preserve Y. E. many years.
Head-quarters Porto Bello, 2d May, 1819.
ALEXANDER HORE.

Sea Clamm.—Among the contributions to general knowledge, made by the historian of the expedition to Baffin's Bay (capt. Ross), not the least in value is his account of the instrument invented by himself, for taking soundings at any fathomable depth. The following is a discription of the structure and operation of this machine the *Sea Clamm*, as it has been called by its inventor.

"A hollow parallelogram of cast iron, (1 cwt.) 18 inches long, six by six, and four by five inches wide. A spindle passes through it, to a joint of which the forceps are attached and kept extended by a joint bolt; when the bolt touches the ground the forceps act, and are closed by a cast iron weight slipping down the spindle, and keeping fast the contents till brought up for examination."

By this instrument the deepest soundings ever reached in Baffin's Bay, were taken at 1050 fathoms! and it was ascertained that the bottom of the sea, like the land, was very mountainous. The mud was extremely soft, lat. 72. 23.

The instrument came up completely full, containing about six pounds of mud, mixed with a few stones and some sand. Although this mud was a substance to appearance much coarser that than which we had before obtained, it was also of a much looser nature, and had in it no insects or organic remains; but a small star-fish was fonnd attached to the line below the point marking 800 fathoms. The instrument took 27 minutes to descend the whole distance. When at 500 fathoms, it descended at the rate of one fathom per second, and when near 1000 fathoms down, it took one second and a half per fathom."

It took an hour "for all hands" to get it up again from this prodigions depth, and the result of the experiments, by the self registering thermometer, which it took down, proved that the water was colder in proportion as it became deeper. The temperature at 660 fathoms was 25°. at 400, 28°; at 200, 29°; and at 100, 30°.

TRANSLATION.

NOTIFICATION.

WHEREAS on the twenty second of June of this present year, one thousand eight hundred and nineteen, a boat was wrecked at the island of Aruba, a Dependency of this Colony, with THREE NEGROES, who very fortunately reached the shore, but were arrested and sent here by the Vice Commander of the said Island of Aruba, on suspicion of their being run-away Slaves. The undersigned, Joint Fiscal of this Island and its Dependencies, notifies by these presents, to all whom it may concern, or are interested in said negroes,

That on their being examined one of them says his name is WILLIAM ELIOT, a free Negro, a resident of New Providence, from 30 to 40 years of age, and a mariner by profession.

That another is called JAMES or HARRY, a Slave belonging to a certain Mr. Bell, of New Providence, about 40 years of age. And the third says his name is JOHN, a Slave to Mr. George Smith and his son Mr. Lybel, aged about 40 years, and likewise a resident of New Providence.

And they further declare to have left New Providence in a boat belonging to a certain Free Negro named WILLIAM, bound to Crooked Island to purchase provisions for the market of New Providence; but that a gale of wind havsing driven them from the shore, they continued at sea for seven days without seeing land, until their boat ran aground and was wrecked on the coast of the said Island of Aruba.

And whereas there is every reason to suppose that said Negroes are run-away Slaves, they have been taken into custody by the Fiscal of this Island, until they are claimed by their lawful owners, who shall have to produce legal proofs of property to that effect, in which case said Slaves shall be returned to them, they paying the costs and expences incurred on this occasion. For any further information application to be made at the Fiscal's Office.

Done at the Fiscalat, this 22d of July, 1819.
The Joint Fiscal aforesaid,
(Signed) H. R. HAYUNGA.
By me, DELVALLE, Govt. Int.

WY ALBERT KIKKERT, commandeur van de Militaire Willem's-Orde, Officier van het Legioen van Eer van Zÿne Aller Christelÿke Majesteit, Vice Admiraal in dienst van Zÿne Majesteit den koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zeemagt al daar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien, ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal bÿ Zÿner Majesteits besluit van den 17den February 1819 La. B4. betrekkelÿk de meerderjarigheid in hoogst derzelver kolonien, bezittiegen en etablissementen buiten Europa, betwelk door ons bÿ publicatie van den 5den dezer, is publiek gemaakt, niet is uitgedrukt de ouderdom welke vereischt wordt om meerderjarig te zÿn, waardoor twÿfel dienaangaande zoude kunnen ontstaan, doordien de vigerende wetten in het Koningryk der Nederlanden, waarbÿ de ouderdom tot het verkrygen van meerderjarigheid is bepaald, in deze kolonie niet legaal bekend is.

Zoo is het, dat wÿ, na deswegens het berigt van den President van den Raad van Civile en Criminele Justitie op dit Eiland te hebben ingewonnen, tot narigt van de onderscheidene publieke autoriteiten en andere belanghebbenden, by deze bekend maken: dat, volgens het oude Fransche Wetboek in het Moederland, op den 1sten Maart 1811 geintroduceerd en als nog in vigeur, de meerderjarigheid voor beide Sexes, bepaald is op *Een en Twintig jaren, geheel vervuld.*

Gedaan op Curaçao den 29sten July 1819, het Zesde jaar van zÿner Majesteits regering.

(getd.) A. KIKKERT.
Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(getd.) W. PRINCE, Sec.
Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, dato utsupra.
(getd.) W. PRINCE,
Secretaris.